

(Kragh) udtalte sig om en Forhøjelse af Valgmændenes Diæter. Da dette Spørgsmaal saa nylig har været Genstand for Overvejelse her paa Rigsdagen, har det ikke været naturligt for mig at medtage det ved Udarbejdelsen af denne Valglov, der kun skulde gælde for et enkelt Valg. Jeg har ment, at man maaske endnu en Gang kunde lade Valgmændene have Fornøjelsen og Æren og saa i øvrigt lade Kommissionen overveje ogsaa dette Spørgsmaal. Der er dernæst blevet omtalt Spørgsmaalet om>Listebetegnelsen, om det samme Bogstav hele Landet over for de forskellige Partier. Jeg vilde dog finde det upraktisk, om man lige op ad et Valg gik til at ændre Reglerne i saa Henseende. Forholdet er nemlig det, at der rundt om i Landet har fundet Forhandlinger Sted mellem Partiernes indbyrdes, og de har ført til, at man har fastsat eet Bogstav et Sted, og et andet et andet Sted for det samme Parti. Nu at indføre en Regel, hvorved det fastslaaes af Ministeriet, at det og det Bogstav skal bruges alle Vegne, vilde medføre, at man ved det kommende Valg maatte gaa bort fra en Mængde>Listebetegnelser, som man efter Aftale havde indført. Det vilde jeg ikke anse for heldigt lige op ad et Valg. Jeg mener, at det er et overordentligt Fremskridt fra de hidtil bestaaende, der indføres ved denne Lovs Vedtagelse, idet der gives Adgang for Partiet til at faa sin Partibetegnelse anført ved Siden af Bogstavet, saaledes at den Frygt, der kunde være hist og her for, at Vælgerne ikke skulde være klare over, hvilket Parti de stemte paa ved at stemme paa Liste A eller paa Liste F, i væsentlig Grad maa bortfalde. For øvrigt er det interessant at se, hvorledes Valgenes Udfald viser, at selv under den gamle upraktiske Regel var det sikkert kun i meget ringe Grad, at Vælgerne ikke var klare over, hvilken Liste de skulde følge. Men en vis Uklarhed har der været, og den har jeg altsaa søgt at komme til Livs ved det Forslag, jeg har stillet. Jeg vilde finde det særdeles praktisk, at den før omtalte Kommission overvejede dette Spørgsmaal til Bunds, saaledes at der eventuelt fastsattes saadanne Regler, som det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh) og det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Piper) omtalte. Men jeg vil henstille til de ærede Medlemmer, at de ikke fastholder Ønsket om, at denne Regel skal fastslaaes allerede for det Valg, som vi nu staar umiddelbart overfor.

Steincke: Det forekommer mig, at de Udtalelser, jeg fremsatte, var prægede af en saa sagtom Blidhed, at jeg paa Forhaand ikke kunde tænke mig, at de kunde opirre det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Piper). Dette ærede Medlem følte sig imidlertid saaret over, at jeg klagede over manglende Retfærdighedsfølelse fra de konservative Partiers Side i Spørgsmaalet vedrørende Københavns Repræsentationsret, og sagde i den Anledning, at de københavnske Stemmer jo talte med ved Beregningen over det hele Land. Det er slet ikke det Spørgsmaal, jeg har talt om, det er Københavns Repræsentation, jeg klager over. Det ærede Medlem sagde endvidere, at København jo netop havde faaet, hvad man i sin Tid blev enig om, og det er naturligvis rigtigt, København har faaet det, vi blev enige om. Men hvorfor blev vi enige om det, som vi blev enige om? Fordi vi fra vor Side var nødte til at give os, hvis vi vilde have en Valglov vedtaget. Vi var nødte til at bøje os for det Ønske, man fra anden Side nærede om at forringe Københavns Mandatantal. Det var allerede i Valglovsudvalget fra vor Side bestemt hævdet, at vi havde Krav paa 27. Vi maatte nøjes med de 24. Men det, at vi for at faa Valgloven gennemført maatte bøje os paa dette Punkt, er ikke det samme som, at vi anerkender Retfærdigheden i, at denne Vedtagelse skete. Nu siger den højtærede Indenrigsminister, at Retfærdigheden er ikke det samme som matematisk Retfærdighed, og jeg giver ham fuldstændig Ret i, at det ikke er den mekaniske Lighed, men Ligeligheden, det kommer an paa. Men paa Omraader som dette, hvor det er meget vanskeligt at maale og dele, og hvor alle Partier i øvrigt er uenige, har man egentlig ikke anden Vej at gaa, hvis man ikke vil forurette den ene eller den anden, end at vælge den matematiske Retfærdighed, og jeg tror, det vilde være meget heldigt — i hvert Fald vilde vi sætte megen Pris derpaa — om særlig Partiet Venstre i Valglovsspørgsmaalet vilde være noget mere tilbøjeligt til at hælde over mod matematisk Retfærdighed, end det hidtil har været.

Til Slutning vil jeg kun beklage, at den højtærede Indenrigsminister ikke mener, at der er noget at gøre med Hensyn til Forhøjelse af Valgmændenes Diæter. Det er meget vanskeligt — og dette gælder ikke mindst indenfor det Parti, jeg tilhører — at klare de store Udgifter, der er forbundne med Rejser under Forhold som de nuværende, med det ringe Vederlag.